

[Jes Lunde]

rigtig vidst, hvor det skulle ende. Tværtimod, vi har ramt meget præcist. Vi har fået sagt det på den måde, som vi ønskede: Det helt primære for os er faktisk at få gennemført denne økologiske skattereform, at komme igennem med den og få den til at virke i årevis. Det skal ikke kun være en forbigående idé her i Folketinget, men noget, der kan være enighed om at holde fast ved i ganske mange år, fordi miljøet fortjener det. Det er derfor, vi har formuleret dagsordenen på den måde, som vi har.

Og for mig at se er det også lykkedes. At Venstre og De Konservative så stadig har det sådan, at de synes, det er for stærkt at sige, at der skal lægges afgørende vægt på økologien, nå ja, det er så dér, vejene skilles. For det mener vi faktisk. Vi mener, at miljøproblemerne globalt set er af en så skræmmende karakter, at alle midler skal bruges for at løse dem, og derfor er vi nødt til at lægge helt afgørende vægt på at få dette element ind i vores skattesystem.

Det, vi skal sikre, det er simpelt hen, at den markedsmechanisme, der er rygraden i vores økonomiske system, kommer til at fungere økologisk ansvarligt. Det er det, der er nødvendigt. Vi kan gøre nok så meget herinde i Folketinget for at prøve på at styre det hele med regler, påbud og forbud, og vi gør også, hvad vi kan. Men det er et svært arbejde, fordi vi tit halser efter de miljømæssige problemer og først opdager dem, når der er sket en vis skade. Hvis vi derimod får puttet hensynet til miljøet ind i selve markedsmechanismen, er det et signal, der automatisk vil trænge ud i hver eneste krog af vores samfund, og derfor er det netop det, vi skal gøre; og det skal foregå på et meget højt niveau for at få løst vores økologiske problemer.

Det er mit indtryk efter debatten i dag, at alle partier undtagen Fremskridtspartiet efterhånden er positive over for økologiske skatter. SF er nærmest blevet omfavnet i dag af næsten alle partier, og det er selvfølgelig godt; det er altid rart at mærke en imødekommenhed. Men det store spørgsmål er så – selv om vi har fået så stor imødekommenhed, selv om alle erkender, at vi skal have de miljøafgifter i stigende omfang – hvornår der kommer til at ske noget, og i hvilket omfang der kommer til at ske noget. Vi havde ønsket, at debatten i dag var sluttet med en forpligtende vedtagelse, at regeringen blev forpligtet til at komme med et forslag

til en skattereform, der lægger afgørende vægt på økologien. Det ser ikke ud til, at vi kan få vedtaget en sådan dagsorden, og derfor må vi nøjes med, at vi i dag har fået erkendelserne skubbet et trin længere frem. Der er nu en bred erkendelse i Folketinget af, at vi skal have de miljøafgifter, og regeringen giver også i sin dagsorden udtryk for, sådan på det mere filosofiske plan, at vi skal have flere grønne skatter. Vi håber, at det også bliver sådan i praksis, at når regeringen kommer med sit skattereformforslag, bliver der virkelig taget hensyn til den økologiske dimension. Det kan vi ikke vide endnu, det løftes sløret først for engang sidst på sommeren eller først på efteråret.

Jeg håber i hvert fald, at denne debat har været med til at trække i den rigtige retning, at regeringen er særdeles opmærksom på de økologiske hensyn. Og hvis ikke den er det, skal vi nok komme efter den igen, for det er helt afgørende for at få løst de miljømæssige problemer, at vi benytter chancen for at putte økologien ind, når vi skal lave en skattereform. Vi opfordrer regeringen til at gribe chancen, allerede før den spiller ud, og vi opfordrer til, at Folketinget også griber chancen. Den miljømæssige bevidsthed i befolkningen lægger op til det; der eksisterer en stor velvilje. Selv ude i erhvervslivet er man parat til at gøre meget mere brug af de grønne afgifter, og så skal Folketinget ikke halte bagefter. Tværtimod, vi skal sætte os i bevægelse, og jo før jo bedre.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg beder om, at man dæmper samtalerne en smule.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Hr. Glønborg benyttede en meget stor del af tiden i sit lange indlæg til at omtale alle de afgifter, der er blevet gennemført, og udtrykte begejstring for de afgifter, der skal gennemføres i fremtiden. Der var én ting, hr. Glønborg ikke beskæftigede sig med, men nu skal jeg drage omsorg for, at han kommer til at beskæftige sig med den. Jeg stiller følgende spørgsmål – og jeg gør det, fordi hr. Glønborgs parti er med i regeringen: Vil hr. Glønborg og hans parti sikre, at personskatterne, erhvervsskatterne og skatterne i det hele taget ikke stiger på grund af de yderligere miljøafgifter, som hr.